

מ"ת 12859/09/20 - אדם דפס, אלמוג עזרן, איב בועז איטח נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 12859-09-20 מדינת ישראל נ' דפס (עציר) ואח'

תיק חיצוני: 529322/2020

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשים

1. אדם דפס

ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן

2. אלמוג עזרן

ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן

3. איב בועז איטח

ע"י ב"כ עו"ד רועי אטיאס

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד ענבל ברסאנו

החלטה

1. בפניי בקשות לעיון חוזר מטעם המבקשים 1 ו-2, במסגרתם עותרים המבקשים לעיין מחדש בהחלטת מעצרים ולבחון אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני לצד פיקוח אנושי.

2. בעניינו של המבקש 3 הוגש ערר לבית המשפט העליון כנגד החלטת בית המשפט המחוזי, לדחות את הבקשה לעיון חוזר מיום 06.03.2021. במסגרת הערר הורה בית המשפט העליון לשרות המבחן, להכין תסקיר מעצר משלים, בו תיבחן האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני (ראה בש"פ 2559/21, מיום 25.04.2021).

3. המבקשים נעצרו עד תום ההליכים ביחד עם שבעה מעורבים נוספים, על רקע כתב האישום המייחס להם לכאורה עבירות של חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, החזקת סכין שלא כדין. (ראה החלטה מיום 16.11.2020 וכן בעניינו של המבקש 1 מיום 14.01.2021)

4. נימוקי הבקשה של המבקש 1 -

ראשית- שרות המבחן המליץ על החלופה שנבחנה, בדמות מעצר בית מלא באשדוד, בפיקוח הוריו, אשתו ואשתו של בן דודו (ראה תסקיר מחודש נובמבר 2020). שנית- המבקש נשוי ואב ל-4 ילדים, נתון במעצר מזה תשעה חודשים. שלישית- נטען, כי חל כרסום, במובן זה שנסתיימה עדותה של ע"ת 13 (העוקבת 7054), בסוגיית הזיהוי, העוקבת לא זיהתה את המבקש כפי שציינה בדוח שלה, אלא הסתמכה על דוח של עוקב אחר. עוד בהקשר זה נטען, כי מעדותה עולה, כי היא נחשפה לסרטון האירוע שצולם במצלמות אבטחה של רשת "ויקטורי", דבר כשהוא לעצמו עולה כדי מחדל חקירתי. מה גם, דוח העיקוב שרשמה נכתב יום לאחר האירוע,

עמוד 1

ועל כן, ניתן להניח, כי למעשה העוקבת השלימה מן הסרטון פרטים שהיו חסרים לה והתאימה את זיהוי המעורבים באירוע נשוא כתב האישום, לדוח שכתבה.

עוד בהקשר לסוגיית הזיהוי נכתב, כי העוקבת לא מזהה פרטי לבוש מהותיים של המבקש, בדוח לא נכתב צבע חולצתו של המבקש, העובדה כי חבש כובע לראשו והעובדה, כי הייתה על פניו מסיכת קורונה. כל אלו משפיעים עד מאוד על זיהוי של כל אדם כזה או אחר, וודאי כאשר העוקבת לא עמדה בצמוד למקום האירוע.

עוד בהקשר לסוגיית הזיהוי נטען, כי למבקש יש על ידו השמאלית קעקוע די גדול, הנראה לעין מרחוק, אך בשום מקום בחומר החקירה, לא עולה, כי למבקש יש קעקוע כלל ואין שום זכר בדוחות העיקוב לעובדה, כי למבקש יש קעקוע על ידו.

5. נימוקי הבקשה של המבקש 2 -

ראשית- הצטרף ב"כ המבקש 2 לטענות הכרסום שעמד עליהם ב"כ המבקש 1 והוסיף, כי העוקבת בדוחות הפעולה שלה, לא ידעה לומר מה הוא החזיק בידו, שכן מיוחס לו החזקת פטיש על פי עובדות כתב האישום. ציינה בדוח העוקב שערכה והעידה בבית משפט, שהוא לא החזיק שום דבר. עוד בעדותה בבית המשפט מסרה, שהמבקש בעט ברגליו של המתלונן, מה שלא היה ולא מיוחס לו על פי כתב האישום.

שנית- חלוף זמן ניכר. בהקשר זה, הפנה המבקש להחלטת בית המשפט העליון בדיון שהתקיים לפי סעיף 62 לחסד"פ, שם אמנם המבקש הסכים להארכת מעצרו. יחד עם זאת, בית המשפט העליון ציין, כי ככל שבעניינו של מי מהמעורבים תוגש בקשה לעיון חוזר, אשר תיבחן על פי מיטב שיקול דעתו של בית המשפט. כך, שאין בעצם ההסכמה להארכת המעצר על פי סעיף 62 לחסד"פ, כדי לסתום את הגולל בפני המבקש לבחון חלופה (ראה לעניין זה בש"פ 3853/21, מיום 04.06.2021).

6. נימוקי הבקשה של המבקש 3 -

ראשית- שרות המבחן בתסקיר העדכני (מיום 03.06.2021), חזר על המלצתו בתסקיר מחודש נובמבר 2020- על העברתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו באשדוד, תחת פיקוחם של אמו- בת 48, נמצאת בחל"ת, דודתו- הגב' אורית כוכבי, בת 46, נשואה ואם ל-5 ילדים, מתגוררת באשדוד, עובדת כעצמאית בעסק לייצור מוצרי טיפוח, דודו- אבי אלקובי, בן 48, נשוי ואב ל-4 ילדים, עובד כמפקח על עובדי קבלן במחלקת הגינון בעיריית אשדוד במהלך שעות היום, גמיש בשעות עבודתו. שרות המבחן התרשם מן הערבים כאנשים המסוגלים לצמצם סיכון במצבו של המבקש, מגלים הבנה לצורך בבקרה אחר התנהלותו וקשריו עם אחרים - מתאימים לשמש כמפקחים עליו. בנוסף, שרות המבחן ממליץ על צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים, במסגרתו ישולב במסגרת טיפולית התואמת את צרכיו. **שנית**- חלקו המינורי במסכת העובדתית, בכך שבעט בעיטה אחת במתלונן כשהוא על הרצפה. בהקשר זה נטען, כי חל כרסום בראיות, שכן העוקבת היחידה שמזהה

את המבקש מבין שלושת העוקבים (7025), בחקירתה הנגדית בבית המשפט הצביעה על אדם אחר ולא על המבקש באולם בית המשפט, על אף שלפני כן, אמרה: "אומרת לך במאה אחוז שזה הבן אדם... אני מיומנת".

עוד בהקשר זה נטען, כי אף בדוח שערכה בזמן אמת, לא ציינה, כי המבקש עטה מסכה וחבש כובע. עוד נטען, כי העוקבת אישרה, כי צפתה בסרטון, כך שמכלול נתונים אלו, יש בהם כדי לכרסם באופן ממשי בשאלת הזיהוי. **שלישית** - חלופ זמן ניכר מיום מעצרו של המבקש (חלפו תשעה חודשים).

7. **ב"כ המשיבה** מנגד, עתרה לדחות את הבקשות לעיון חוזר, שכן לשיטתה, לא הובאו נסיבות או עובדות חדשות, כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ.

א. לגופו של עניין - ככל שנוגע לטענה המשותפת של המבקשים, ביחס **לחלופ זמן ניכר** - נטען, כי בחינת חלופ הזמן איננה טכנית, כי אם מהותית ובנסיבות התיק דנן, הסתיימו הליכי מו"מ רבים, כולל גישור, בקשות לחומרי חקירה, עתירות לגילוי ראיה חסויה. נקבעו מועדי הוכחות וכבר נשמעו העדים המרכזיים, הסרטונים הוגשו, העדה המרכזית שראתה את האירוע העידה וגם עדי זיהוי נוספים - שוטרים מתחנת כפר-סבא העידו. לעניין סוגיית הזיהוי - נותר שוטר אחד בלבד. יתר העדים מהות עדותם עניינה תפיסת מוצגים וגביית הודעות, מועדי ההוכחות שהתקיימו ואלו שקבועים להמשך (30.05.2021, 03.06.2021, 01.07.2021, 06.07.2021, 07.07.2021, 15.07.2021, 19.07.2021, 20.07.2021).

ב. אשר לטענה המשותפת של ב"כ המבקשים, כי **חל כרסום בראיות** על רקע עדותה של העוקבת 7054, בעיקר ביחס למבקש 3 -

נטען, כי יש לדחות את הטענה, שכן לשיטת המשיבה, עדותה של האחרונה הייתה עדות מרשימה בבית המשפט, העוקבת העידה בצורה מפורשת על מה שראתה. תיארה את מה שראתה עם הדיווח בזמן אמת. הייתה כנה והתייחסה לכל הסוגיות שהמבקשים העלו בפניה.

עוד בהקשר זה נטען, כי העוקבת במהלך עדותה בבית המשפט, הצביעה באופן ספונטני על חמישה מתוך שישה נאשמים, כמי שהיא מזהה באולם בית המשפט והופיעו בדוח שרשמה בזמן אמת.

לגבי המבקש 3 (איב איטח) - היא התבלבלה עם נאשם אחר (נאשם מספר 6), כאשר היא עומתה עם כך שהתבלבלה בזיהוי הספונטני שהיה באולם, היא הסבירה בדיון האחרון (דיון מוקלט), שההיערכות ליום של עיקוב היא שונה ובמסגרת עדותה בבית המשפט, היא לא התעמקה בתמונות ("בפועל, בתחילת עדותה, הנחתי בפניה את אוסף התמונות הרלוונטי לדוח שלה... לא היה עיון בתמונה תמונה, או התעמקות בתמונות באותו רגע, אלא היא רק הסבירה שאלה התמונות שקשורות לדוח שלה, וכן הסבירה בעדותה, שהעיון הזה הוא לא כמו היערכות לעיקוב").

עוד בהקשר לזיהוי הספונטני באולם בית המשפט, הפנתה המשיבה לפסיקת בית המשפט העליון, **שמסקלו הוא זעום** ופועל לשני הצדדים, כאשר בוחנים את מכלול הנסיבות (ראה דנ"פ 10082/09).

עוד בהקשר זה נטען, כי במקרה שבפנינו, מעבר להסבר של העוקבת, שהוא מתקבל על הדעת, למאשימה נתונים נוספים שהם רלוונטיים, כך שהתיק לא מתבסס אך ורק על עדות העוקבת, אלא עדות העוקבת היא עדות שמשלבת ב"פאזל" הראיתי, הכולל נדבכים נוספים (למשל- עדות עוקב 7052, שגם הוא מזהה את המבקש 1 עם סכין יפנית בצבע כתום, כפפות שחורות בכפות ידיו. הוא מוסר יותר פרטים מעוקבת 7054, וגם הפרטים שהוא מציין לא כולם ניתן לראות מהמיקום של הסרטון).

ג. עוד בהקשר זה נטען, כי ברכב הטיוטה נתפסו מסמכים של פסילה מנהלית של המבקש 1, עם מספר תעודת הזהות. בנוסף, סכינים שנתפסו, הבגדים עצמם של המבקש - כפי שרואים בסרטון, נתפסו בתוך שקית אשפה שהכניס המבקש 3 למונית, והכל מתועד, כך שניתן לראות שהבגדים זהים.

עוד בהקשר זה נטען, כי קיימת עדות שהמבקש 1 הוא אשר הזמין את המונית אליה נכנס המבקש 3 עם הבגדים שלבשו בעת האירוע.

ד. אשר לטענות ב"כ **המבקש 2** במישור הראיתי ביחס לכרסום - נטען, כי העוקבת 7054 לא אמרה שהמבקש 2 לא החזיק דבר, אלא טענה, שהיא מעידה על מה שהיא ראתה בזווית ובמיקום ובהתאם למה שהצליחה לראות. כך גם בדוח האישי היא לא ציינה שהיא ראתה את הפטיש. עוד בהקשר זה נטען, כי הפטיש מיוחס למבקש 2, על סמך הסרטון, ולא על סמך עדות העוקבת, שמלכתחילה לא ציינה זאת.

על כן, לשיטת המשיבה, יש הבדל בין לומר "לא היה פטיש", לבין "אני העדתי על מה שאני רואה בזווית ובמיקום לפי מה שהצלחתי לראות".

ה. אשר לטענת המבקשים, כי **דוח העוקבת נכתב יום למחרת** - הפנתה המשיבה לעדות העוקבת בתיק העיקרי, עמ' 26 לפרוטוקול, שורה 15, שם הסבירה, שכתבה את הדוח בהזדמנות הראשונה מיד בסמוך לסיום הפעילות.

ו. כאשר **לצפייה בסרטון** - העדה העידה באופן כנה, ואמרה בפני בית המשפט, כי צפתה בסרטון עוד ביום האירוע. עם זאת, הדגישה בעדותה, שהדוח האישי שלה נכתב על סמך הדיווח בזמן אמת, שהועבר באמצעות האמצעי של היחידה העוקבת, ולא על סמך הסרטון.

עוד בהקשר זה, גם כאשר נשאלה העוקבת על ידי ב"כ המבקשים, איך יכול להיות שהיא לא ראתה שהוא היה עם כובע ומסיכה (המבקש 1) - נטען, שאם היא הייתה מבססת את הדוח שלה על בסיס הסרטון, כמו שהמבקשים טוענים, היא הייתה מעלה את הפרטים הללו שרואים בסרטון בדוח האישי שלה. אבל, העוקבת הייתה כנה והתייחסה רק לנתונים שהיא בעצמה ראתה ועל כך העידה, שהכל התבסס על הדיווח בזמן אמת ולא על צפייה בסרטון.

ז. באשר לטענת ב"כ **המבקש 1**, שכביכול **הדוחות של העוקבים 7054 ו-7052** זהים (מילים רצופות) - נטען, כי כנראה מדובר בשני עוקבים שצפו באותו אירוע, מתארים עובדות שהן זהות באשר לאירוע בכללותו. יחד עם זאת, ישנו פער גדול בין הדוח של 7052 לדוח 7054, כאשר הראשון מזהה רק שלוש דמויות מתוך כלל הנאשמים, והאחרון מזהה שישה. בנוסף, 7052 מתאר יותר פרטי לבוש, ופרטים ספציפיים יותר, שעוקבת 7054 לא ראתה.

לסיכום סוגיה זו- נטען, כי מקומן של השגות אלה להתברר ולהיקבע על ידי המותב הדין בהליך העיקרי, שכן מרביתן ומהותן עניין סוגיית מהימנות ואמינות העד.

ח. אשר להמלצת התסקיר בעניינו של **המבקש 1** - נטען, כי מדובר בהמלצה כשמה, שלא מחייבת את שיקול הדעת השיפוטי. לגופו של עניין נטען, כי תנאי הכרחי לשחרור לחלופה הינו מתן אמון במבקש, ובמקרה זה, מאפייני אישיותו של המבקש ועברו הפלילי, אשר משתלב עם מעשיו המתוארים בכתב האישום, מלמדים, כי מדובר במבקש מסוכן, שאין מורא החוק בפניו. המבקש בחר בדרך חיים עבריינית, הנתמכת בגיליון הרשעותיו העמוס ואפילו מאסרים מותנים לא הרגיעו אותו מלשוב ולבצע שוב ושוב עבירות אלימות חמורות.

עוד בהקשר זה נטען, כי המלצת התסקיר, מנותקת ממיהות העושה, מאפייניו, עברו הפלילי המכביד ומיהות המעשה, המלמדים על מסוכנות ברמה גבוהה, שכן המבקש לא רק כמי שהוא מהמובילים של אותו אירוע, ומי שביצע למעשה את התקיפה האכזרית יותר מהאחרים, ואשר רץ בראש החבורה, אלא הוא גם בעל העבר הפלילי המכביד, כך שאין בחלופה המומלצת על ידי שרות המבחן, כדי להשיג את תכלית המעצר, וביתר שאת, כאשר מדובר במפקחים בני משפחה, שלא הצליחו בעבר להציב גבולות להתנהגותו, שלא ימשיך לבצע עבירות, עם כל ההבנה לנכונותם לשמש חלופה עבורו.

8. אשר להמלצת התסקיר העדכני (שנתבקש במסגרת הערר שהגיש המבקש לבית המשפט העליון שנידון בבש"פ 2559/21, מיום 25.04.2021) בעניינו של **המבקש 3** - נטען, כי מדובר בהמלצה כשמה, שלא מחייבת את שיקול הדעת השיפוטי. לגופו של עניין נטען, כי תנאי הכרחי לשחרור לחלופה הינו מתן אמון במבקש, ובמקרה זה, מאפייני אישיותו של המבקש ועברו הפלילי, שכולל גם עבירות אלימות, מספר עבירות של הפרת הוראה חוקית, אשר משתלב עם מעשיו המתוארים בכתב האישום, מלמדים, כי מדובר במבקש מסוכן, שאין מורא החוק בפניו.

באשר להמלצת שרות המבחן להעברתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו באשדוד, בפיקוח אמו, דודתו ודודו, כמי שמתאימים לצמצם סיכון במצבו- נטען, כי מדובר באותה חלופה ואותם ערבים, שנדחו בעבר על ידי בית המשפט, כך שלמעשה כיום, שרות המבחן ממליץ להוסיף פיקוח אלקטרוני. בהקשר זה נטען, כי אותו שרות מבחן, התרשם מהמבקש כאדם המאופיין בגבולות פנימיים רופפים ופועל על פי דפוסים אימפולסיביים, מתוך קושי בוויסות דחפיו וללא חשיבה על השלכות מעשיו. מעורבותו בביצוע עבירות אלימות בעבר, ניסיונות טיפוליים שלא צלחו - **קיימת רמת סיכון להישנות מעורבות והתנהגות אלימה הינה בינונית** (ראה תסקיר מחודש נובמבר 2020). כך גם בתסקיר העדכני מהיום, מתרשם השרות, כי המבקש מגלה הבנה ראשונית לבעייתיות בהתנהלותו ברקע למעצר, בעיקר סביב קשרים חברתיים בעייתיים שקיים.

בהקשר זה טענה המשיבה, כי הפיקוח האלקטרוני הוא לא חזות הכל, ולרוב הוא אינו אלא רכיב משלים בחלופת מעצר למפקחים אנושיים שהם העיקר. (בעניין זה הפנתה לבש"פ 4021/16)

עוד הדגישה המשיבה, כי לשם בחינת מעצר בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג וברית, הרי המבקש הואשם בעבירת אלימות חמורה בצוותא חדא עם **תשעה נאשמים** נוספים, שבוצעה, לכאורה, תוך שימוש בנשק קר, ולפיכך צריך להצביע על "**טעמים מיוחדים**" שיש בהם כדי להצדיק, למרות זאת, שימוש במעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המבקש, לשיטתה, לא הובאו טעמים מיוחדים.

לסיכום- המשיבה עתרה לדחות את כלל הבקשות לעיון חוזר.

דין והכרעה

9. נפסק רבות, כי על נאשם המגיש בקשה לעיון מחדש במעצרו עד תום ההליכים בטענה לכרסום בתשתית הראייתית, מוטל להראות, כי חל מהפך ראייתי, שינוי דרסטי או כרסום עמוק בתשתית הראייתית הלכאורית, המובילים לכך ש"**הקערה נהפכה**" כליל על פיה, וכי השינויים מוטטו את ראיות התביעה (ראה בש"פ 3409/18).

אשר **להתמשכות ההליכים**- נפסק, כי הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר", כמשמעותו בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, מושפעת בנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון של הפגיעה בנאשם לפרק הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי, כי הוא ימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה, יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו ונסיבותיו האישיות.

עוד נפסק, כי עם הימשכות ההליך היא באשמת נאשם, אין לתת להימשכות הזמן משקל מכריע (ראה בש"פ 8022/05, בש"פ 22/07, בש"פ 8228/15). עוד בהקשר זה נפסק, כי העילה של חלופה הזמן כעילה לעיון חוזר- כפי שקבעה כב' השופטת דפנה ברק-ארז, צריכה להיבחן בעיקר במסגרת הליכי הארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק, ולא במסגרת הליך לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק (ראה בש"פ 4309/15).

10. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, אבחן את הטעמים שביסוד הבקשות לעיון חוזר שמונחות בפניי וכנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ.

11. ככל שנוגע לטיעון המשותף של ב"כ המבקשים בנוגע לכרסום בתשתית הראייתית, ובעיקר ביחס למבקש 3, דין השגות המבקשים להידחות, שכן- ראשית, ב"כ המבקשים, לרבות יתר הנאשמים (שבעה), הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה (ראה החלטה מיום 01.10.2020). שנית, עיינתי בפרוטוקול הדיון במסגרת התיק העיקרי, בעדותה של העוקבת 7054 מיום 30.05.2021 (ע"ת 2) ("אדם דפס יושב ליד הנהג. שני בחורים שאותם לא הצלחתי לזהות, ישבו במושב האחורי... בפעם השנייה שוב בשעה 17:21 אני רואה את רכב הקורולה שציינתי קודם שבו הנדון (אדם דפס). משה חכימיאן נוהג ברכב, אדם דפס יושב על ידו..."). למעשה, העוקבת זיהתה את המבקש 1 בעת שרשמה את הדיווח בזמן אמת, וגם בעדותה מעל דוכן העדים בבית המשפט (ראה עדות בפרוטוקול הדיון העיקרי). בנוסף, קיימת עדות של עוקב נוסף 7052, שגם הוא זיהה את המבקש 1 באותה נקודת זמן.

ככל שנוגע למבקש 2 - אשר להשגות הסנגור שהעוקבת לא אמרה בעדותה שראתה את המבקש מחזיק פטיש. הרי העוקבת גם בדוח שרשמה בזמן אמת, לא רשמה פרט זה וגם לא העידה בבית המשפט כי החזיק פטיש. עובדה זו מיוחסת למבקש על סמך הסרטון ולא על סמך עדות העוקבת, שמלכתחילה לא ציינה זאת (ראה עדות בפרוטוקול הדיון העיקרי).

אשר להשגות המבקש 3 שתמציתן, כי העוקבת הצביעה באופן ספונטני על אדם אחר באולם מאשר על המבקש 3 - ראשית, נפסק, כי משקלו של זיהוי באולם הינו בעל משקל זעום ופועל לשני הצדדים, כאשר בוחנים את מכלול הנסיבות. שנית, העוקבת זיהתה את המבקש בזמן אמת על פי הדוח שרשמה והעידה עליו בבית המשפט (ראה לעניין זה תשובות העדה בחקירה נגדית, עמ' 40). שלישית, העוקבת הסבירה בפני בית המשפט ("הזיהוי שלי הוא זיהוי של 100% כפי שאמרתי קודם. מה שזיהיתי באותם רגעים זה מה שהועבר במידית באמצעות האמצעי שלנו ועל סמך זה כתבתי בהמשך את הדוח"- ראה עמ' 43, שורה 25 בחקירתה הנגדית). רביעית, לצד עדות העוקבת, קיימות ראיות נוספות, לפיהן כאשר נאשם 8 **והמבקש 3** נכנסו למונית, המבקש 3 הכניס לתא המטען של המונית שקית ובה חלק מפרטי הלבוש שלבשו הוא והמבקש 1 באירוע התקיפה, כפי שניתן לראות בסרטוני מצלמות האבטחה.

עוד מעיון בפרוטוקול בתיק העיקרי, העוקבת העידה שאכן נחשפה לסרטון. יחד עם זאת, הדגישה בעדותה, שהדוח האישי שלה נכתב על סמך הדיווח בזמן אמת, שהועבר באמצעות האמצעי שלהם ולא על סמך הסרטון.

אשר להשגות הסנגורים מדוע לא ראתה פרט מסוים או פריט לבוש מסוים (קסקט, כובע, מסכה, ולא ציינה זאת בדוח)- דומני שנפסק רבות, כי עד לא בהכרח יתאר אותם פרטים שעד אחר רואה מנקודת זווית אחרת בה נמצא, לרבות מרחקים, תנאי שטח וכדומה.

לסיכום- מעבר לעובדה שבבחינה הלכאורית לא עולה כטענת הסנגורים כלל ועיקר, כי חל **כרסום משמעותי** בתשתית הראייתית לחובת המבקשים, או כפי שהוגדר בפסיקה "הקערה נהפכה כליל על פיה". יתרה מכך, מקומן של השגות אלה, שוב, להתלבן בפני המותב הדין בתיק העיקרי, שכן מהותן של השגות אלה עניינן שאלת מהימנות ואמינות העד.

12. ככל שנוגע לטענת התמשכות ההליכים - דין הטענה להידחות, בשים לב, כי ההליכים מצויים ביחוס האחרונה לסיום פרשת התביעה, מרבית העדים המרכזיים סיימו את עדותם. קבועים שישה מועדים נוספים ויש להניח שגם פרשת ההגנה תסתיים. בנוסף, יצוין, כי ניתנה הסכמת כלל הנאשמים להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחסד"פ (ראה בש"פ 3853/21, מיום 04.06.2021).

13. **ככל שנוגע למבקשים 1 ו-2** - לא מצאתי בהעדר נסיבות או עובדות חדשות כנדרש על פי סעיף 52, כדי להורות על קבלת תסקיר עדכני בעניינם. על פי הראיות לכאורה, היה זה **המבקש 1** שרדף ראשון אחרי המתלונן לעיני כל ברחובה של עיר וכשהמתלונן נפל, דקר אותו בכל חלקי גופו, ולאחר מכן, יתר המעורבים היכו גם הם במתלונן ודקרו אותו ללא רחם.

עוד יצוין, כי למבקש 1 עבר פלילי מכביד, הרשעות בעבירות איומים, מרמה, רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית. המבקש 1 ריצה מאסרים בעבר, ובין היתר, בשנת 2018 נשלח לרצות עונש מאסר בן 20 חודשים, לאחר שדקר אדם אחר, וגרם לו לחתכים. עוד יצוין, כי כנגד המבקש 1 עומד מאסר מותנה בן 9 חודשים שהינו בר הפעלה, ובנוסף, מתנהל נגדו דיון בכתב אישום על הפרת חוק הכניסה לישראל.

בתסקיר שהוגש בחודש נובמבר 2020, אמנם המליץ שרות המבחן לשחרר את המבקש 1 לחלופת המעצר שנבחנה. כידוע, המלצת התסקיר כשמה היא. עם זאת, לגופם של דברים, עיון בתסקיר מעלה, כי לא מצוינת העובדה שבשנת 2018 נדון המבקש בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע ל-20 חודשי מאסר בפועל, בגין כך שגרם לאחר חתך באמצעות סכין בשנת 2017. זאת ועוד, התסקיר מעלה חוסר התאמה בין דברי שרות המבחן בכל הנוגע לעברו הפלילי של המבקש, וחוסר יכולתו לשנות אורחות חייו, לבין הערכה, כי מדובר במבקש שמציג מסוכנות ברמה בינונית. כלל האמור בתסקיר, בצירוף הראיות העומדות כנגד המבקש, מציגים רמת מסוכנות גבוהה ביותר (אף להערכת שרות המבחן, מדובר באדם שהפנים דפוסי התנהגות עבריינים).

שרות המבחן בחן את הערבים ומצא אותם מתאימים לפיקוח, ואולם, כאמור, מסוכנות המבקש הנשקפת מכלל התנהגותו ועברו, הינה כאמור, מסוכנות גבוהה ביותר, והיא לא תאפשר שחרור או מעצר באזור אלקטרוני, על אף ששרות המבחן מצא הערבים מתאימים לתפקיד.

אשר למבקש 2 - משלא הובאו בעניינו של המבקש נסיבות או עובדות חדשות המצדיקות בחינה מחודשת בשאלת מעצרו, לא מצאתי לנכון להורות על קבלת תסקיר עדכני. בתסקיר הקודם, התרשם השרות מאדם שנחשף לדפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים, פיתח מערכת ערכים המזוהה עם נורמות שוליות לצד גבולות

פנימיים לקויים, תוך קושי מצד המסגרת המשפחתית והדמויות ההוריות, להציב גבולות להתנהגותו.

עוד התרשם השרות, כי המבקש התקשה להיתרם במידה משמעותית ולאורך זמן מהליכי הטיפול בהם שולב כקטין, ולהפנים אפקט הרתעתי מהליכי משפט וענישה, אף קיימת הסלמה באופי התנהלותו עוברת חוק המתבטאת, לכאורה, בתכנון מראש ובפגיעה באחר - קיימת רמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות עוברת חוק, הכוללת גם פגיעה באחר.

עוד בעניינו של המבקש, במסגרת בקשתו לצאת מהמעצר להשתתף בחתונת אחותו (בקשה מיום 01.06.2021) - הובא לעיון בית המשפט חומר מודיעיני הן של משטרת ישראל והן של גורמי שב"ס, שהוביל בסופו של יום, למחיקת הבקשה. החומר שנחשף אליו בית המשפט, מלמד על כך, כי עסקינן במבקש המשוך לצורך הגנה לארגון פשיעה, מרובה יריבים עם חברי ארגוני פשיעה המצויים בסכסוך מול הארגון אליו משויך המבקש.

משכך הם פני הדברים, הרי שהבעייתיות טמונה במאפייני אישיותו של המבקש, חומרת המעשה ונסיבות ביצועו כמתואר בכתב האישום, לצד עברו הפלילי, ועל כן, לא שוכנעתי שיש מקום לשוב ולבחון חלופה חדשה בעניינו באמצעות תסקיר.

14. **ככל שנוגע למבקש 3** - היתכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שהומלץ על ידי שרות המבחן, הן בתסקיר הראשון והן בתסקיר השני- דומני שאין מקום לאמץ את המלצת שרות המבחן, שכן לשם בחינת אפשרות כזו, נדרש בית המשפט להסתכל על מלוא התמונה ביחס לעושה והמעשה, ואפרט בהתאם.

תמצית תסקיר שרות המבחן מחודש נובמבר 2020 -

המבקש בן 24, רווק ואב לתינוק, עובר למעצרו התגורר עם בני משפחתו בביתם של הוריו באשדוד. לחובתו שתי הרשעות בגין ביצוע עבירות סמים, אלימות ורכוש. כמו כן, נידון בבית משפט לנוער בגין ביצוע עבירה שעניינה הפרת הוראה חוקית. נידון לעונשים צופי פני עתיד, צו מבחן. תלוי ועומד נגדו כתב אישום נוסף בבית משפט השלום בקריית גת בגין פקודת הסמים המסוכנים - החזקה לצריכה עצמית.

עוד מציין השרות, כי במסגרת ההיכרות עם המבקש בין השנים 2016-2017, הופנה על רקע כתב אישום שייחס לו עבירות שעניינן קשירת קשר לפשע וניסיון שוד בהיותו שוהה בתנאים מגבילים. באותו תיק הומלץ על צו פיקוח מעצר, אך המבקש התקשה לשתף פעולה במסגרת שילובו בקבוצה טיפולית. בהמשך, בוטל כתב האישום נגדו והוסרו התנאים המגבילים בהם שהה.

הערכת סיכון - השרות מתרשם מבחור צעיר, שגדל במערכת משפחתית בה הדמויות המשמעותיות התקשו לספק מענה מספק לצרכיו הרגשיים. מצא מענה בשימוש בסמים ויצירת קשרים חברתיים

שוליים, אשר העניקו לו תחושת שליטה והכרה חברתית בקרב קבוצת השוויים.

עוד מתרשם השרות, כי מהתנהלותו של המבקש לאורך השנים, נראה, כי מאופיין בגבולות פנימיים רופפים ופועל על פי דפוסים אימפולסיביים, מתוך קושי בוויסות דחפיו וללא חשיבה על השלכות מעשיו - **קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה הינה בינונית.**

החלופה שנבחנה - בדמות מעצר בית מלא בבית הוריו באשדוד, בפיקוח אמו, דודתו - הגב' אורית כוכבי, דודו אבי אלקובי, וקרוב משפחה יעקב חיות (להלן: "כתובת החלופה" ו"הערבים המפקחים").

השרות התרשם מהגב' כוכבי ומר אלקובי, כאנשים נורמטיביים. על אף מעורבותם בחייו של המבקש, נראה, כי המבקש התנהל בהסתרה ובחוסר שקיפות מולם. עם זאת, הם מגלים הבנה לצורך במעורבות יתר בעיתוי הנוכחי ובתמיכתם בקבלת מענה טיפולי סביב קשייו - יכולים לצמצם הסיכון במצבו.

אשר לחבר המשפחה יעקב חיות - התרשם השרות ממעורבות של האחרון בחייו של המבקש היא חלקית, אך להערכתם, יוכל לצמצם סיכון בשחרורו ממעצר.

לסיכום - שרות המבחן מעריך, כי בשנים האחרונות חלה התייצבות בהתנהלותו של המבקש, כמו גם התרשמותם, כי המפקחים מתאימים לצמצם סיכון במצבו, המליצו על שחרורו לחלופה המוצעת בפיקוח הערבים שנבחנו, לצד צו פיקוח מעצר.

התסקיר העדכני מחודש יוני 2021 (על רקע החלטת בית המשפט העליון)-

מהתסקיר עולה, כי שרות המבחן שוחח עם המבקש והתרשם, כי המבקש גילה הבנה ראשונית לבעייתיות בהתנהלותו ברקע למעצר, בעיקר סביב קשרים חברתיים בעייתיים שקיים. נראה, כי המעצר מהווה אמצעי הרתעה משמעותי עבורו, ובעיתוי זה, המבקש ממוקד בקשייו סביב מעצרו הממושך וברצונו לחזור לחיים שגורתיים.

עוד עולה מהתסקיר, כי שרות המבחן שוחח עם אותם ערבים שבחן בתסקיר הראשון, ושוב, חזר על התרשמותו מיכולתם לצמצם סיכון במצבו של המבקש.

לסיכום- שרות המבחן מציין, כי לאחר שהתרשם, כי המבקש מאופיין בגבולות פנימיים רופפים ונוטה להתנהל באופן אימפולסיבי, מעריכים, כי הצבת גבול חיצוני ברור וחד משמעי עבורו, יסייע בחיזוק הגבול הפנימי על ידי מעצר בפיקוח אלקטרוני, אשר יהווה מסגרת ברורה עבור המבקש, ויוכל לחזק יכולתו

להתנהל באופן אחראי ומווסת כיום, כשהאכיפה המוגברת מצד גורמי השב"ס, תסייע גם למפקחים בהפעלת סמכותם כלפיו לאורך זמן. משכך, ממליצים על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו באשדוד, לצד צו פיקוח מעצר.

אשר ל**נסיונות המעשה** - כעולה מהמתואר בכתב האישום, מדובר במעשה אכזרי, שקדם לו ביצוע בצוותא, של מספר מעורבים, אשר פעלו יחד בתכנון ובתיאום מוקדם, על מנת לתקוף באכזריות את המתלונן, תוך שימוש בכלים חדים, ביניהם סכינים, פטיש, ואבן משתלבת. התקיפה האכזרית בוצעה באור יום לעיני עוברים ושבים, שחזו במבקש והאחרים גוערים יחד מעל המתלונן השרוע על הכביש, דוקרים אותו וחובטים בו ללא רחם.

ככל שנוגע לטענה בדבר חלקו המינורי של המבקש במסכת המעשים הקשה המתוארת בכתב האישום, הרי בל נשכח, כי חלקו המינורי נובע משייכות לחבורה אלימה. אז החשש לא רק מה הוא יעשה, אלא מה יוחלט על ידי החבורה לעשות. כך, שהחלק המינורי הוא מקרי ולא כי מדובר בהחלטה ספונטנית.

עוד בהקשר לטענה בדבר חלקו המינורי של המבקש - כבר נפסק, כי לצורך שלב המעצר, יש לראות את המעשים המתוארים בכתב האישום כאירוע מתמשך אחד ואין ל"פלח" במדויק חלקו של כל אחד מהמעורבים במתקפה על המתלונן (ראה לעניין זה בש"פ 6865/15).

עוד לענייננו, יפים דברי כב' השופט עמית בבש"פ 6865/15:

"לא אכחד כי העבירות המיוחסות ונסיונות ביצוען לכאורה, מעוררות תחושה של מיאוס, באשר קצה נפשו של בית המשפט מתת-תרבות הסכין - הברזל - המקל - האבן ומה שבא ליד. אך נותר את הדברים לבית המשפט שיגזור את עונשם של הנאשמים ככל שיורשעו בדיון".

אשר לעושה - בן 25, לחובתו עבר פלילי בתחום האלימות, סמים, הפרת הוראה חוקית. מאופיין בגבולות פנימיים רופפים ופועל על פי דפוסים אימפולסיביים. להערכת שרות המבחן, נשקפת מן המבקש רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו, הינה בינונית. הערכה זו הייתה גם מצוינת בתסקיר הראשון מחודש נובמבר 2020, על אף ההתרשמות בשיחה האחרונה, כי רק לאחרונה המבקש מגלה הבנה ראשונית לבעייתיות בהתנהלותו, לרבות קשריו החברתיים הבעייתיים.

אשר להמלצת שרות המבחן - הינה בגדר המלצה בלבד. מה גם, התסקיר אחרי הכל, הינו רק אמצעי וכלי עזר לקבלת אינפורמציה לקבלת ההחלטה ואין בית המשפט כבול אליו. עוד בהקשר זה, השיקולים המנחים את שרות המבחן בהמלצתו, והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו, לא בהכרח זהים וחופפים הם.

לגופם של דברים, התסקיר במהותו אינו בלשון המעטה חיובי, שכן שרות המבחן התרשם מאדם שמוצא בשימוש בסמים ויצירת קשרים חברתיים שוליים, מענה לתחושת שליטה. כמו כן, מאופיין בגבולות פנימיים רופפים ופועל על פי דפוסים אימפולסיביים, מתוך קושי בוויסות דחפיו וללא חשיבה על השלכות מעשיו. כמו כן, מעורבותו בביצוע עבירות אלימות בעבר, ניסיונות טיפוליים שלא צלחו, מגבשים רמת סיכון להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה.

דומני, שהמאפיינים שעמד עליהם שרות המבחן, עולים בקנה אחד עם השתתפותו של המבקש באירוע אלים ואכזרי, כמתואר בנסיבות המעשה לעיל. בהקשר זה אציין, כי אין בפיקוח אלקטרוני, שהוא בסך הכל כלי שנותן לנו אינדיקציה על יציאה ולא מונע המשך ביצוע עבירות כדי לסייע לו.

עוד בהקשר זה, המבקש לא שיתף פעולה בחקירה ושמר על זכות השתיקה. בהקשר זה נפסק, כי השמירה על זכות השתיקה מקשה על הנאשם להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית העומדת לחובתו. כמו כן, במישור עילת המעצר, יש נפקות לשתיקתו של הנאשם. דהיינו, השתיקה עשויה לחזק את העילה של מסוכנות.

עוד בהקשר להמלצת שרות המבחן - השילוב בין המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המבקש, מאפייני אישיותו (מאופיין בגבולות פנימיים רופפים, פועל על פי דפוסים אימפולסיביים) כעולה מהתסקיר ועברו הפלילי, לצד כתובת המעצר המוצעת למעשה, חזרה לסביבתו הטבעית, היכן שחבר לגורמים שוליים לאורך השנים - דומני, שנתונים אלה לא תומכים בקבלת המלצת שרות המבחן.

אשר לאמו של המבקש - האם בפני שרות המבחן, הביעה קושי ביצירת שיח פתוח עם המבקש. תיארה שינוי שחל בהתנהלותו בשנים האחרונות, שהתבטא בהימנעות מקשרים חברתיים בעייתיים (ראה עמ' 2 לתסקיר).

דומני, שחומר הראיות לא מתיישב עם תיאור האם, שכן המבקש חבר לחבורה עבריינית, המורכבת מתושבי אשדוד ומתושבי השרון, אשר חברו יחד בתכנון ובתיאום מוקדם על מנת לתקוף באכזריות את המתלונן, תוך שימוש במספר סכינים, פטיש ואבן משתלבת. בנסיבות כאלה, יש קושי להתרשם, כי האם מסוגלת להוות דמות סמכותית עבורו ולהציב גבולות להתנהגותו.

אשר לדודו של המבקש, מר אבי אלקובי - בן 48, גרוש ואב לילדים, עובד כמפקח בעיריית אשדוד. האחרון תיאר את המבקש כאדם ללא דפוסים אלימים. תיאור זה לא מתיישב לא עם המעשה המתואר בכתב האישום ולא עם עברו הפלילי של המבקש ולא עם התרשמות שרות המבחן ממאפייני אישיותו של המבקש.

אשר לדודתו של המבקש, הגב' אורית כוכבי - שמתגוררת באשדוד ועובדת כעצמאית בעסק למוצרי טיפוח טבעיים. מסרה בפני שרות המבחן, כי הייתה ערה לכך שבחודשיים הקודמים למעצרו, חידש המבקש קשרים

חברתיים בעייתיים, אך ציינה, כי לא זיהתה התנהלות חריגה המהווה סיכון לעצמו או לאחרים.

בהקשר לשני הערבים האחרונים - שרות המבחן מצוין, כי על אף מעורבותם בחייו נראה, כי המבקש התנהל בהסתרה ובחוסר שקיפות מולם. בהקשר זה, חולק אנוכי על התרשמות שרות המבחן בדבר יכולתם של האחרונים לזהות מוקדי סיכון בעניינו של המבקש.

מכל האמור לעיל, ובשים לב, כי שמיעתו של התיק העיקרי עתידה להסתיים בטרם הפגרה, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות מכלל הטעמים והנימוקים שעמדתי עליהם לעיל, גם בעניינו של **המבקש 3**, וביתר שאת, משלא הובאו נסיבות או עובדות חדשות, המצדיקות שינוי בשאלת מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, לרבות כרסום משמעותי בתשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש במובן של **שינוי דרמטי** במערכת הראיות לכאורה.

15. לסיכום - הבקשות לעיון חוזר בעניינם של המבקשים - נדחות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 21 21 יוני 2021, בהעדר הצדדים.